

Na osnovu člana 337. tačka 1. Ustava Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, izdajem

UKAZ
OPROGLAŠENJU ZAKONA O RATIFIKACIJI
KONVENCIJE O INSPEKCIJI RADA U
POLJOPRIVREDI (MOR, BROJ 129)

Prolašava se Zakon o ratifikaciji Konvencije o inspekciji rada u poljoprivredi (MOR, broj 129), koji je usvojila Skupština SFRJ, na sednici Saveznog veća od 29. januara 1975. godine i na sednici Veća republika i pokrajina od 24. aprila 1975. godine.

PR br. 376
24. aprila 1975. godine
Beograd

Predsednik Republike,
Josip Broz Tito, s. r.

Predsednik Skupštine SFRJ,
Kiro Gligorov, s. r.

ZAKON
O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O INSPEKCIJI
RADA U POLJOPRIVREDI (MOR, BROJ 129)

(Sl. list SFRJ br. 22/75)

Osnovni tekst na snazi od 08/05/1975 , u primeni od 08/05/1975

Član 1.

Ratifikuje se Konvencija o inspekciji rada u poljoprivredi (MOR, broj 129), koja je potpisana 25. juna 1969. godine u Ženevi, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2.

Tekst Konvencije u originalu na francuskom jeziku [\[1\]](#) i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

KONVENCIJA O INSPEKCIJI RADA U POLJOPRIVREDI

Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada,

koju je u Ženevi sazvao Administrativni savet Međunarodnog biroa rada i koja se sastala na svom 53. zasedanju 4. jula 1969. godine,

primajući na znanje uslove postojećih međunarodnih konvencija rada o inspekciji rada, kao što su Konvencija o inspekciji rada iz 1947. godine, koja se primenjuje na industriju i trgovinu, i Konvencija o plantažama iz 1958. godine, koja obuhvata jednu ograničenu kategoriju poljoprivrednih preduzeća, i

smatrajući da su uopšte poželjne međunarodne norme za inspekciju rada u poljoprivredi,

pošto je odlučila da usvoji izvesne predloge u pogledu inspekcije rada u poljoprivredi, što je četvrta tačka na dnevnom redu zasedanja, i

pošto je rešila da ovi predlozi uzmu oblik međunarodne konvencije,

usvaja 25. juna 1969. godine sledeću konvenciju, koja se može nazvati Konvencija o inspekciji rada u poljoprivredi, 1969:

Član 1.

1. U ovoj konvenciji termin "poljoprivredno preduzeće" označava preduzeća i njihove pogone koji se bave obrađivanjem zemlje, stočarstvom koje uključuje proizvodnju i gajenje stoke, šumarstvo, povrtarstvo, primarnu preradu poljoprivrednih proizvoda od strane onoga koji eksploatiše posed, ili bilo kojim drugim oblikom poljoprivredne aktivnosti.
2. Kad je to potrebno, nadležni organ će utvrditi, posle konsultacije sa najrepresentativnijim zainteresovanim organizacijama poslodavaca i radnika, tamo gde postoje, demarkacionu liniju između poljoprivrede - s jedne, i industrije i trgovine - s druge strane, na takav način da iz nacionalnog sistema inspekcije rada ne bude isključeno nijedno poljoprivredno preduzeće.
3. U svim slučajevima u kojima nije sigurno da li se na neko preduzeće ili njegov deo primenjuje ova konvencija, pitanje rešava nadležni organ.

Član 2.

U ovoj konvenciji termin "zakonske odredbe" obuhvata, osim zakona i propisa, arbitražne presude i kolektivne sporazume koji imaju snagu zakona i čiju primenu obezbeđuju inspektori rada.

Član 3.

Svaki član Međunarodne organizacije rada za koga je ova Konvencija na snazi, mora da održava sistem inspekcije rada u poljoprivredi.

Član 4.

Sistem inspekcije rada u poljoprivredi primenjuje se na poljoprivredna preduzeća u kojima rade plaćeni radnici ili učenici u privredi, bez obzira na način njihovog nagrađivanja i na to kakav je tip, oblik ili dužina ugovora.

Član 5.

1. Svaki član koji ratifikuje ovu konvenciju može, u jednoj izjavi uz svoju ratifikaciju, da se obaveže da će obuhvatiti inspekcijom rada u poljoprivredi jednu ili više od sledećih kategorija lica koja rade u poljoprivrednim preduzećima:

- a) zakupce koji ne angažuju pomoć sa strane, napoličare i slične kategorije poljoprivrednih radnika;
- b) lica koja imaju udela u nekom kolektivnom privrednom preduzeću, kao što su članovi zadruge;
- c) članovi porodice onoga koji eksploatiše posed, kako je utvrđeno nacionalnim zakonima ili propisima.

2. Svaki član koji je ratifikovao ovu konvenciju može, kasnije, generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada da dostavi jednu izjavu kojom se obavezuje da će obuhvatiti jednu ili više kategorija lica iz stava 1. ovog člana koja već nisu obuhvaćena prethodnom deklaracijom.

3. Svaki član koji je ratifikovao ovu konvenciju navodi u svom izveštaju, na osnovu člana 22. Ustava Međunarodne organizacije rada, u kojoj se meri sprovede u delo ili se predlaže da se sprovedu u delo odredbe Konvencije u odnosu na kategorije lica iz stava 1. ovog člana koja nisu obuhvaćena takvom jednom izjavom.

Član 6.

1. Zadaci sistema inspekcije rada u poljoprivredi jesu:

- a) da obezbedi primenu zakonskih odredaba koje se odnose na uslove rada i zaštitu radnika dok se bave svojim poslom, kao što su odredbe o radnom vremenu, platama, nedeljnom odmoru i godišnjem odmoru, higijensko-tehničkoj zaštiti i socijalnom staranju, zapošljavanju žena, dece i omladine i drugim s tim povezanim pitanjima, ukoliko su inspektori rada zaduženi da obezbede primenu tih odredaba;
- b) da pruža stručne informacije i savete poslodavcima i radnicima o najefikasnijim načinima za ispunjavanje zakonskih odredaba;
- c) da skrene pažnju nadležnom organu na nedostatke ili nepravilnosti koje nisu izričito obuhvaćene postojećim zakonskim odredbama i da

mu podnese predloge za poboljšanje zakona i propisa.

2. Nacionalni zakoni ili propisi mogu inspektoratima rada u poljoprivredi da povere savetodavne funkcije ili funkcije kontrole primene zakonskih odredaba koje se odnose na uslove života radnika i njihovih porodica.

3. Sve druge dužnosti koje mogu biti poverene inspektorima rada u poljoprivredi ne smeju da budu takve da ometaju efikasno obavljanje njihovih primarnih dužnosti, niti na bilo koji način da idu na štetu autoriteta ili nepristrasnosti koji su potrebni inspektorima u njihovim odnosima sa poslodavcima i radnicima.

Član 7.

1. Ukoliko je to saglasno administrativnoj praksi člana, inspekciju rada u poljoprivredi treba staviti pod nadzor i kontrolu jednog centralnog organa.

2. Kad je reč o saveznoj državi, termin "centralni organ" može da označava centralni organ ustanovljen bilo na saveznom nivou bilo na nivou jedne sastavne jedinice federacije.

3. Inspekciju rada u poljoprivredi mogli bi da vrše, na primer:

a) jedan jedini organ za inspekciju rada nadležan za sve sektore privredne delatnosti;

b) jedan jedini organ za inspekciju rada koji bi obezbedio unutrašnju funkcionalnu specijalizaciju pomoći odgovarajućeg osposobljavanja inspektora koji treba da obavljaju svoje funkcije u poljoprivredi;

c) jedan jedini organ za inspekciju rada koji bi obezbedio internu specijalizaciju stvaranjem jedne stručno sposobne službe, čiji bi službenici obavljali svoje funkcije u poljoprivredi;

d) jedna specijalizovana služba za inspekciju u poljoprivredi, čiji bi rad nadzirao jedan centralni organ kome su dodeljeni isti prerogativi u pogledu inspekcije rada u drugim oblastima, kao što su industrija, transport i trgovina.

Član 8.

1. Osoblje inspekcije rada u poljoprivredi treba da čine javni službenici čiji su status i uslovi službe takvi da im je obezbeđena stabilnost zaposlenja i da ne zavise od promene vlade i neodgovarajućih spoljnih uticaja.

2. Ukoliko je to u saglasnosti s nacionalnim zakonima ili propisima ili s nacionalnom praksom, članovi mogu da uključe u svoj sistem inspekcije rada u poljoprivredi službenike ili predstavnike profesionalnih organizacija čije bi delatnosti dopunile rad javnog osoblja inspekcije, dotičnim licima treba obezbediti stabilnost nameštenja i da ne zavise od neodgovarajućih spoljnih uticaja.

Član 9.

1. Shodno ovim uslovima za regrutovanje u javnu službu koji mogu biti propisani nacionalnim zakonima ili propisima, inspektori rada u poljoprivredi se regrutuju vodeći računa samo o kvalifikacijama kandidata za obavljanje njihovih zadataka.
2. Način provere tih kvalifikacija određuje nadležni organ.
3. Inspektori rada u poljoprivredi treba da budu adekvatno osposobljeni za obavljanje svojih dužnosti i treba preduzeti mere da im se omogući odgovarajuće dalje osposobljavanje u toku službe.

Član 10.

I muškarci i žene mogu da budu članovi osoblja inspekcije rada u poljoprivredi, kada je potrebno, mogu se dati posebni zadaci muškarcima i ženama inspektorima.

Član 11.

Svaki član će preduzeti potrebne mere kako bi se obezbedilo da propisno kvalifikovani tehnički eksperti i specijalisti, koji bi mogli pomoći u rešavanju problema koji zahtevaju tehničko znanje, saraduju u radu inspekcije rada u poljoprivredi, na način koji se smatra najpogodnijim u nacionalnim uslovima.

Član 12.

1. Nadležni organ treba da preduzme odgovarajuće mere za unapređenje efektivne saradnje između službi inspekcije u poljoprivredi i državnih službi i javnih ili odobrenih institucija koje se mogu baviti sličnim aktivnostima.
2. Kada je potrebno, nadležni organ može ili da poveri izvesne inspeksijske funkcije na regionalnom ili lokalnom nivou, na pomoćnoj bazi, odgovarajućim državnim službama ili javnim institucijama, ili da poveže ove službe ili institucije sa vršenjem dotičnih funkcija, pod uslovom da ovo ne ometa primenu principa ove konvencije.

Član 13.

Nadležni organ treba da napravi odgovarajuće aranžmane za unapređenje saradnje između službenika inspektora rada u poljoprivredi i poslodavaca i radnika ili njihovih organizacija, ako postoje.

Član 14.

Treba preduzeti mere da se obezbedi da broj inspektora u poljoprivredi bude dovoljan da omogući efikasno obavljanje zadataka inspektorata i da se utvrđuje imajući na umu:

- a) značaj dužnosti koje inspektori moraju da izvršavaju, a posebno:

- (i) broj, karakter, veličinu i situaciju poljoprivrednih

preduzeća koja podležu inspekciji;

(ii) broj i kategorije lica koja rade u tim preduzećima;

(iii) broj i složenost zakonskih odredaba čiju primenu treba obezbediti;

b) materijalna sredstva koja stoje inspektorima na raspolaganju;

c) praktične uslove pod kojima se moraju obavljati inspeksijske posete da bi bile efikasne.

Član 15.

1. Nadležni organ treba da preduzme potrebne mere da inspektorima rada u poljoprivredi stavi na raspolaganje:

a) lokalne kancelarije tako locirane da se imaju u vidu geografska situacija poljoprivrednih preduzeća i prevozna sredstva, na odgovarajući način opremljene shodno zahtevima službe i, ako je moguće, pristupačne zainteresovanim licima;

b) saobraćajna sredstva potrebna za obavljanje njihovih dužnosti u slučajevima kada pogodna sredstva javnog saobraćaja ne postoje.

2. Nadležni organ treba da napravi potrebne aranžmane da se inspektorima rada u poljoprivredi nadoknade svi putni i nepredviđeni izdaci koji mogu biti potrebni za obavljanje njihovih dužnosti.

Član 16.

1. Inspektori rada u poljoprivredi koji imaju odgovarajuća punomoćja ovlašćeni su:

a) da slobodno ulaze, bez prethodnog obaveštenja, u svako doba dana i noći, na mesta rada koja podležu inspekciji;

b) da ulaze po danu u sve prostorije ako postoji razuman razlog za verovanje da one podležu inspekciji;

c) da vrše sva ispitivanja, testove ili ankete koje smatraju potrebnim da bi se uverili da se zakonske odredbe strogo poštuju, a posebno:

(i) da intervenišu, sami ili u prisustvu svedoka, poslodavca, osoblja preduzeća ili bilo koje drugo lice u preduzeću o svim pitanjima koja se tiču primene zakonskih odredaba;

(ii) da zahtevaju, na način koji može biti propisan nacionalnim zakonima ili propisima, da im se podnesu sve knjige, registri i drugi dokumenti čije je vođenje

propisano nacionalnim zakonima ili propisima koji se odnose na uslove života i rada da bi videli da li su u saglasnosti sa zakonskim odredbama, i da uzmu prepis tih dokumenata ili da načine izvod iz njih;

(iii) da uzmu ili podnesu radi analize uzorke proizvoda, materijala i supstanci koji se koriste ili kojima se rukuje, s tim da poslodavac ili njegov predstavnik bude obavešten o svim proizvodima, materijalima ili supstancama uzetim ili odnetim za te svrhe.

2. Inspektori rada ne smeju da ulaze u privatni smeštaj onoga ko vodi to preduzeće shodno tački a) ili b) stava 1. ovog člana, osim uz pristanak dotičnog lica ili uz specijalno ovlašćenje koje izda nadležni organ.

3. Prilikom inspeksijske posete, inspektori obaveštavaju poslodavca ili njegovog predstavnika i radnike ili njihove predstavnike o svom prisustvu, osim ako ne smatraju da to obaveštavanje može da bude štetno za obavljanje njihovih dužnosti.

Član 17.

Službe inspekcije rada u poljoprivredi treba da učestvuju, u slučajevima i na način koji može da odredi nadležni organ, u preventivnoj kontroli novih postrojenja, novih materijala ili supstanci i novih metoda rukovanja ili obrade proizvoda za koje postoji verovatnoća da predstavljaju opasnost za zdravlje ili sigurnost.

Član 18.

1. Inspektori rada u poljoprivredi biće ovlašćeni da preduzimaju mere radi otklanjanja defekata primećenih na instalacijama, u rasporedu ili metodima rada u poljoprivrednim preduzećima, uključujući i upotrebu opasnih materija ili supstanci, za koje s razlogom mogu da veruju da predstavljaju opasnost za zdravlje ili sigurnost.

2. Da bi se inspektorima omogućilo da preduzimaju takve mere oni treba da budu ovlašćeni, uz pravo žalbe pravnom ili administrativnom organu koji može biti predviđen zakonom, da daju naredbe ili da nalože da se naredi:

a) da se izvrše takve izmene na instalacijama, postrojenjima, prostorijama, alatu, opremi ili mašinama u određenom roku, koje mogu biti potrebne da bi se obezbedila striktna primena zakonskih odredaba o zdravstvenoj zaštiti i bezbednosti, ili

b) da se preduzmu mere s neposrednom izvršnom snagom, koje mogu ići čak i dotle da naređuju obustavu rada u slučaju predstojeće opasnosti za zdravlje i sigurnost.

3. Kada procedura utvrđena u stavu 2. ovog člana nije u saglasnosti s administrativnom i sudskom praksom člana, inspektori treba da imaju pravo da se obrate nadležnom organu za izdavanje naredbi ili za iniciranje mera s neposrednom

izvršnom snagom.

4. Sa defektima koje uoči, inspektor kada posećuje preduzeće i naredbama koje daje ili ih je dao shodno stavu 2. ovog člana ili koje namerava da primeni shodno stavu 2. ovog člana treba odmah da upozna poslodavca i predstavnike radnika.

Član 19.

1. Inspektorat rada u poljoprivredi treba da bude odmah obavešten o nesrećama na poslu i pojavama profesionalnih oboljenja koje se dese u poljoprivrednom sektoru, u slučajevima i na način koji su propisani nacionalnim zakonima ili propisima.

2. Ukoliko je moguće, inspektori treba da učestvuju u anketama na licu mesta o uzrocima najozbiljnijih nesreća na poslu ili profesionalnih oboljenja, naročito onih koje pogađaju izvestan broj radnika ili imaju smrtonosne posledice.

Član 20.

Zavisno od uzroka koji mogu biti propisani nacionalnim zakonima ili propisima, inspektorima rada u poljoprivredi:

a) biće zabranjeno da imaju direktni ili indirektni interes u preduzećima koja su pod njihovim nadzorom;

b) biće obavezni, pod pretnjom odgovarajuće kazne ili disciplinskih mera, da ne otkrivaju proizvodne ili trgovačke tajne ili radne procese s kojima se mogu upoznati u toku vršenja svojih dužnosti, čak i pošto napuste službu;

c) tretiraće kao apsolutno poverljiv izvor svih pritužbi kojima im se ukazuje na neki defekt, opasnost u procesu rada ili kršenja zakonskih odredaba i neće ni na kakav način nagovestiti poslodavcu ili njegovom predstavniku da je do inspeksijske posete došlo zbog prijema takve jedne pritužbe.

Član 21.

Inspekcija u poljoprivrednim preduzećima vrši se toliko često i temeljno koliko je potrebno da bi se obezbedila efektivna primena odnosnih zakonskih odredaba.

Član 22.

1. Lica koja krše zakonske odredbe čija primena podleže kontroli inspektora rada u poljoprivredi, ili ih se ne pridržavaju, podleže brzom zakonskom ili administrativnom postupku bez prethodne opomene, osim pod uslovom da nacionalni zakoni ili propisi predvide izuzetke za slučajeve u kojima se daje prethodna opomena da bi se popravila situacija ili da bi se preduzele preventivne mere.

2. Prepušta se slobodnoj odluci inspektora rada da daju opomenu i savet umesto da

preporuča ili pokrenu postupak.

Član 23.

Ako inspektori rada u poljoprivredi nisu sami ovlašćeni da pokreću postupak, oni treba da imaju pravo da upute izveštaje o kršenju zakonskih odredaba direktno organu nadležnom za pokretanje takvog postupka.

Član 24.

Odgovarajuće kazne za kršenje zakonskih odredaba čija je primena pod nadzorom inspektora rada u poljoprivredi i za ometanje inspektora rada u obavljanju njihovih dužnosti biće predviđene nacionalnim zakonima i propisima, kao i njihovo efektivno primenjivanje.

Član 25.

1. Od inspektora rada ili mesnih službi inspekcije, prema slučaju, traži se da podnose centralnom organu inspekcije periodične izveštaje o rezultatima svojih delatnosti u poljoprivredi.

2. Ovi izveštaji treba da budu sastavljeni onako kako propiše centralni organ inspekcije i da se bave pitanjima koja, s vremena na vreme, odredi centralni organ inspekcije; oni treba da se podnose bar u onom razmaku koji propiše taj organ, a u svakom slučaju ne ređe od jednom godišnje.

Član 26.

1. Centralni organ inspekcije objavljuje godišnji izveštaj o radu službi inspekcije u poljoprivredi ili kao poseban izveštaj ili kao deo svog opšteg godišnjeg izveštaja.

2. Ti godišnji izveštaji treba da budu objavljeni u jednom razumnom roku od kraja godine na koju se odnose, a u svakom slučaju u roku od 12 meseci.

3. Primerke godišnjih izveštaja treba dostaviti generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada u roku od tri meseca posle njihovih objavljivanja.

Član 27.

Godišnji izveštaj koji objavljuje centralni organ inspekcije baviće se naročito sledećim pitanjima, ukoliko su pod kontrolom pomenutog organa:

- (a) zakonima i propisima koji se odnose na rad inspekcije rada u poljoprivredi;
- (b) osobljem službe inspekcije rada u poljoprivredi;
- (c) statističkim podacima o poljoprivrednim preduzećima koja podležu inspekciji i brojem lica koja rade u njima;

- (d) statističkim podacima o inspeksijskim posetama;
- (e) statistikom o prekršajima i izrečenim kaznama;
- (f) statističkim podacima o nesrećama na poslu, uključujući i njihove uzroke;
- (g) statističkim podacima o profesionalnim oboljenjima, uključujući i njihove uzroke.

Član 28.

Formalna ratifikacija ove konvencije dostavlja se generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada radi registracije.

Član 29.

1. Ova konvencija će biti obavezna samo za one članove Međunarodne organizacije rada čiju je ratifikaciju registrovao generalni direktor.
2. Ona stupa na snagu 12 meseci od datuma kada je generalni direktor registrovao ratifikacije dva člana.
3. Posle toga, ova konvencija stupa na snagu za svakog člana 12 meseci od dana registracije njegove ratifikacije.

Član 30.

1. Član koji je ratifikovao ovu konvenciju može da je otkáže posle isteka deset godina od dana kada je Konvencija prvi put stupila na snagu, jednim aktom koji se dostavlja generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada radi registracije. To otkazivanje stupa na snagu tek po isteku jedne godine od njegove registracije.
2. Svaki član koji je ratifikovao ovu konvenciju i koji, u roku od jedne godine od isteka perioda od deset godina pomenutog u stavu 1. ovog člana, ne iskoristi pravo otkazivanja predviđeno u ovom članu, biće obavezan za sledeći period od deset godina, a posle toga može da otkáže ovu konvenciju po isteku ovog perioda od deset godina pod uslovima predviđenim u ovom članu.

Član 31.

1. Generalni direktor Međunarodnog biroa rada obaveštava sve članove Međunarodne organizacije rada o registrovanju svih ratifikacija i otkazivanja koja mu dostave članovi Organizacije.
2. Pri izveštavanju članova Organizacije o registrovanju druge ratifikacije koja mu je dostavljena, generalni direktor će skrenuti pažnju članovima Organizacije na datum stupanja konvencije na snagu.

Član 32.

Generalni direktor Međunarodnog biroa rada dostavlja generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija radi registracije, saglasno članu 102. Povelje Ujedinjenih nacija, potpune podatke o svim ratifikacijama i aktima otkazivanja koje je on ratifikovao, saglasno odredbama prethodnih članova.

Član 33.

Svaki put kad smatra da je to potrebno, Administrativni savet Međunarodnog biroa rada podneće Generalnoj konferenciji izveštaj o primeni ove konvencije i ispitaće da li je poželjno staviti na dnevni red Konferencije pitanje njene revizije, u celini ili delimično.

Član 34.

1. Ukoliko Konferencija usvoji novu konvenciju kojom se revidira ova konvencija, u celini ili delimično, tada, ukoliko nova konvencija ne predviđa drukčije:

a) ratifikacija od strane jednog člana nove konvencije kojom se vrši revizija povlači ipso jure neposredno otkazivanje ove konvencije, uprkos odredbama člana 30. ove konvencije, ako i kada konvencija kojom se vrši revizija stupi na snagu;

b) od dana stupanja na snagu nove konvencije kojom se vrši revizija, ova konvencija prestaje da bude otvorena za ratifikaciju od strane članova.

2. Ova konvencija ostaje u svakom slučaju na snazi u svom sadašnjem obliku i sadržaju za one članove koji su je ratifikovali ali nisu ratifikovali konvenciju kojom se vrši revizija.

Član 35.

Engleska i francuska verzija teksta ove konvencije podjednako su punovažne.

Gore izneto je autentični tekst Konvencije koju je propisno usvojila Generalna konferencija Međunarodne organizacije rada za vreme svog 53. zasedanja koje je održano u Ženevi i zaključeno 25. juna 1969. godine.

U potvrdu čega su stavili svoje potpise, 25. juna 1969. godine:

Predsednik Konferencije,

J. Mori, s. r.

Generalni direktor Međunarodnog biroa rada,

David A. Morse, s. r.

Član 3.

Pod terminom "poslodavac" upotrebljenim u Konvenciji, u Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji će se podrazumevati organizacija udruženog rada.

Član 4.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ".

NAPOMENA EKSPERT-a:

^[1] Tekst na francuskom jeziku nije prikazan.

